

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: יאנקולין	שם פרטי: דינה
-----------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Dobrarensky		שם משפחה איתו נולדתי: דוברבנסקי
שנת לידה: 10/05/1929	מין: ז / נ	שם פרטי איתו נולדתי: דינה
ארץ לידה: בלרוס	בלועזית Gomel	עיר לידה: גומל
שם פרטי ושם נעורים של האם: דביירה פייגינה		שם פרטי ושם משפחה של האב: מרדכי לב
ארץ המגורים: בלרוס	בלועזית Mogilov	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: מוגילוב
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה:		
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור:	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו	
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	שנת עליה: 1990	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מתי

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נולדתי בשנת 1929 בעיר גומל שנמצאת בבלארוס. גרתי עם אמי, אבי ואחותי שמבוגרת ממני ב-13 שנה. אחותי למדה רפואה מחוץ לעיר מגורנו.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בזמן המלחמה הייתי בת אחת עשרה ונאלצתי לברוח מעיר מגורי עקב פרוץ המלחמה. הוריי נרצחו בידי הנאצים ויחד עם ילדים רבים עברתי לסיביר, שנחשבה למקום בטוח בכדי לעבוד. תקופת הילדות נשמטה ממני ואת רוב ילדותי העברתי עם ילדים אחרים בעבודה. אני לא הייתי בגטו אבל אחותי, שלמדה רפואה מחוץ לעיר ובן זוגה, חזרו לעיר שלנו אחרי שכבר הייתה תחת כיבוש הנאצים ולא היו מודעים לסכנה. הם הועברו מיד לגטו ואז למחנות שם נרצחו על ידי הנאצים.

**אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):**

כאשר חזרתי חזרה לעיר מגורי גיליתי כי כל משפחתי נרצחה. אחרי המלחמה חזרתי לאט לאט לחיים רגילים ופגשתי את בעלי. באותו הזמן בעלי שירת בצבא ואני עבדתי. נולדו לנו ילדים וב-1990, בגיל 61, עליתי לארץ יחד עם בעלי ומשפחתנו.

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

אחרי שעליתי ארצה, לא למדתי ולא הועסקתי בעבודה כלשהי. יש לי נכדים ונינים רבים בארץ.

ראיון: לירון חיים ושרון סוחרנקו – פרויקט מחוברים.

פברואר 2013, נצרת עלית